

دولت

واگذاری امور به بخش خصوصی

را جدی بگیرد

مسعود خوانساری
رئیس اتاق تهران

1394/10/28

18/01/2016

توافق هسته ای و اجرای برجام به طور حتم یکی از مهمترین اتفاقات اقتصادی و سیاسی کشور در 10 سال گذشته به شمار میآید.

اقتصاد ایران به دلیل تحمل بیش از ۱۲ سال فشار ناشی از تحریمها امروز در موقعیتی قرار گرفته که به هوای تازه برای تنفس نیاز دارد.

برجام هم میتواند با ملاحظاتی چنین فضایی را برای ما مهیا کند. البته تاکنون بارها درباره اثرات برجام صحبت شده اما نکته مهم اینجاست که برجام دسترسی اقتصاد ایران به بازارهای جهانی برای در اختیار گرفتن فناوریهای روزآمد و همچنین امکان مبادله کالا با هزینه های ارزانتر و منطقی تر را مهیا میکند.

برجام برای ما انتظاراتی مانند افزایش همکاریهای خارجی، حرکت کالاهای ایران به سمت بازارهای منطقه ای و تبدیل شدن ایران به قطب اقتصادی منطقه را ایجاد کرده ولی آیا همگی اینها به معجزه برجام به ثمر میرسد؟

باید تاکید کرد که امروز ما در **رکود مطلق هستیم** و برجام امید ما و **نه راهکار اقتصاد ایران** برای دستیابی به رونق است.

البته که اجرای برجام به طور حتم، نقطه عطفی در اقتصاد ایران خواهد بود.

اقتصاد ایران که به دلیل تحریمها به شدت به انزوا رفته بود، امروز میتواند به لطف اجرای برجام، بازم خود را به قافله اقتصاد جهانی برساند. بر همین اساس است که بخش خصوصی کشور خود را قادران تمامی زحماتی میداند که در راه به ثمر رسیدن این فرصت تاریخی کشیده شده است.

اینکه امروز دستگاه دیپلماسی کشور و حاکمیت تعامل با جهان را به جای تقابل با آن انتخاب کرده، نشان از تغییر نگاهها دارد. این تغییر نگاه در صورتی که به جهت درستی هدایت شود، زمینه های رشد و توسعه کشور و رونق دوباره اقتصاد ایران را مهیا میکند.

بر همین اساس امروز برجام و اجرای آن نه تنها یک فرصت که یک نعمت بزرگ و تاریخی برای اقتصاد ایران است. اما اگر قرار است برجام، التیامی بردردهای امروز اقتصاد ما باشد، باید حداقل در زمینه چند مولفه تصمیم گیری عاجل انجام دهیم.

نخست اینکه اقتصاد ایران نه تنها به دلیل تحریمها که به جهت فشارهای داخلی مانند سوءمدیریت های به جامانده از دوران کاسپی با تحریمها و فضای نامناسب کسب و کار به شدت تحت فشار است. بنابراین اگر قرار است برجام به نتیجه برسد، باید **فضای کسب و کار هم در کشور بازسازی شود.**

آنچه امروز در کشور حاکم است نه اجازه کسب و کار به سرمایه گذار داخلی را میدهد و نه اینکه برای سرمایه گذار خارجی مطلوب است. البته ما امروز مزیتهایی مانند امنیت، زیرساخت و دسترسی به نیروی کار ارزان و تحصیلکرده را داریم که همگی اینها میتوانند به نقاط مثبت اقتصاد کشور برای سرمایه گذاران خارجی تبدیل شوند. اما کمی قبلتر باید به فکر این باشیم که اساساً محیطی را برای ورود سرمایه گذاران خارجی به کشور مهیا کنیم.

دوم اینکه درس تاریخی تحریمها این بود که تسلط دولت بر اقتصاد کشور، در دوره های تاریخی مانند تحریم ها موجب فلج اقتصاد کشور هم شد، چرا که در **زمان تحریمها هیچ کشوری حاضر نبود با دولت ایران کار کند.** چه بسا اگر بخش خصوصی در ایران نقش اصلی و محوری را داشت، میزان خسارت تحریمها کمتر میشد. بنابراین دولت یا دولتها **باید یکبار برای همیشه به نقش و جایگاه بخش خصوصی ایمان پیدا کنند.**

سوم اینکه همه مشکلات ما در تحریم ها خلاصه نبوده و نیست. **اجرای برجام و رفع تحریمها به معنای رفع تنگناهای خارجی است، ولی تکلیف تنگناهای داخلی چه میشود؟** شاید بهتر باشد که دولت در این دوره زمانی در زمینه موضوعات سرنوشت سازی مانند **واقعی سازی قیمت دلار، یارانه های نقدی و غیرنقدی و حتی موضوع نظام مالی و بانکی کشور در همین مقطع تصمیم گیری و اقدام کند.**

در صورتی که هرکدام از این مولفه ها به صورت درست و دقیق، اصلاح نشوند، برجام هم نمیتواند اقتصاد ایران را دگرگون کند.

در نظر داشته باشید که در همین دوره زمانی، کاهش **میزان فساد** در اقتصاد ایران و **برخورد با انواع رانتها** نیز باید انجام شود تا دسترنج برجام، کام اقتصاد ایران را شیرین کند.

برجام یک فرصت است و نمیتواند نقش مرهم برای همه دردهای ما را بازی کند.

امروز **بخش خصوصی کشور** امید دارد

که دولت

با همان منطق و دوراندیشی که برای توافق هسته ای به کار بست،

به فکر وفاق ملی برای بهبود وضعیت اقتصادی کشور هم باشد.

منبع: [صمت](#)

[ابراهیم عماد](#)

[سایت حقوق اقتصاد بین الملل و توسعه](#)

[نقطه نظرات دیگر صاحب نظران اقتصادی داخلی](#)

<http://www.ebrahimemad.net/deid-fa/13941028> -pdf-مسعود-خوانساری-دولت-واگذاری-امور-به-بخش-خصوصی-را-جدی-نگرد-رگید-13941028